

Herec Karel Vochoč nikdy neopustil Ostravu

Titův partyzán z jugoslávských hor byl v divadle, televizi a ve filmu mistrem malých rolí

Významné osobnosti

BOLESLAV NAVRÁTIL

Ostravský herec Karel Vochoč nikdy nepatřil mezi velké hvězdy filmového nebo televizního nebe. Byl však nepřehlédnutelný, říkalo se mu mistr malých rolí. Známa byla jeho úsporná gesta a mimika. Diváci ho měli rádi, ačkoliv byl často obsazován do prorežimních kusů. Ale hrál i v umělecky významných kusech, a to v divadle, televizi a ve filmu. Populární byl i v rozhlasových pořadech. Dostával nabídky k angažmá z Prahy, ale Vochoč pokaždé odmítl.

TITŮV PARTYZÁN

Narodil se 7. dubna 1930 a už od dětství se u něho projevovalo herecké nadání. Ač pocházel z chudé dělnické rodiny, rodiče pomáhali jeho talent rozvíjet. Karel Vochoč zpíval v Kühnově dětském souboru, takže vystupoval ve Vinohradském i v Národním divadle v Praze. Po obsazení Československa německou armádou se rozhodl, že bude bojovat proti okupantům v zahraničí. Do ciziny odjel takzvanou jižní cestou a dostal se do Jugoslávie. V této zemi zůstal. Vstoupil do jednoho z partyzánských oddílů, které vedl komunista Josef Brož Tito. Vochoč – jak později vyprávěl – několikrát jen o vlasek unikl smrti a byl svědkem nesmírně krutosti německých protipartyzánských oddílů, viděl zohavené mrtvoly partyzánů i civilis-

VE FILMU. Karel Vochoč se objevil v epizodních rolích různých filmů a televizních seriálů. Na snímku je s Ladkou Kozderkovou ve filmu Řeknem si to příští léto. Foto: archiv

tů. To ho poznamenalo na celý život, v němž se přimkl ke komunismu. Ostatně nebyl sám, například malíři Dobeš a Kristin, před válkou avantgardní umělci, kteří prošli koncentráky, začali po roce 1945 tihnout k socialistickému realismu.

HERECTVÍ JAKO OSUD

Vochoč pracoval po válce jako dělník a při zaměstnání začal studovat, ale jen krátce. Stal se stranickým aktivistou a po únoru 1948, který s velkým zaujetím přivítal, zahájil svou hereckou dráhu, aby i v této oblasti pomohl novému režimu. Chtěl vytvářet „novou socialistickou kulturu“. Je zajímavé, že poté působil výhradně v moravských divadlech v Jihlavě, Opavě nebo Českém Těšíně. V roce 1963 přijal angažmá ve Státním divadle v Ostravě. A bylo to na celý život. V le-

tech 1974 až 1981 se dokonce stal šéfem činohry, ale o tuto funkci přišel v době normalizace, protože údajně nastudované hry nebyly dostatečně angažované.

Jako divadelní herec vynikl Vochoč v řadě populárních kusů, byl dokonalý Falstaff ve Veselých paních windsorských, s chutí si zahrál Švejka, v Drdových Hrátkách s čertem byl Martin Kabát nebo čert Trepifajksl, byl Leonardo v Krvavé svatbě Garcii Lorcy a podobně. Ve filmu se – až na několik epizodních rolí – vůbec neukazoval. V Tankové brigádě z roku 1955 si zahrál anonymního vojáka. Ale pak přišly lepší role, například ve filmu o českém vynálezci penicilínu Mykoin 510.

Svou vrcholnou filmovou roli vytvořil ve filmu Vojtěcha Jasného Všichni dobří rodáci, představoval nového

předsedu Městského národního výboru (MNV) Petona. Více se ve filmech začal objevovat až v době normalizace, ale zase jen v menších rolích. Byly to filmy Zatykač na královnu, Město nic neví, Profesori za školou, Hop – a je tu lidoop, Řeknem si to příští léto. V osmdesátých letech se objevil v takových filmech jako Vitr v kapse, Nashledanou v lepších časech, Diskopříběh. Se svou připlešlou hlavou a „funkcionářským ksichtem“, jak si ho kolegové dobírali, dostával role předsedů MNV, stranických funkcionářů či úředníků. „Karle, voni si tě vochočili,“ dobíral si ho herec Josef Kobl, ačkoliv ani on sám nebyl nijak k režimu vzdorný.

Vochočova vizáž ho opravdu předurčovala k funkcionářským rolím, které v osmdesátých letech vynikajícím způsobem ztvárňoval nejen na prknech divadla v Ostravě, ale také v Brně a Praze. Objevil se v televizních seriálech jako Kamenný řád, Plechová kavalerie, Haldy, Přátelé zeleňého údolí, Bez ženské a bez tabáku, Velké sedlo nebo Černá země. V roce 1976 dostal titul Zasloužilý umělec.

Mezi lidmi byl jako herec velmi oblíbený, podivuhodně dokázal ztvárňovat charakterní role. Miloval silné motorky a auta. Právě s autem projel desítky zemí, například Sicílii, Sardinii, Korsiku, zatoulal se do Afriky, na Blízký východ, doputoval až za polární kruh. V roce 1987 se rozvedl, což psychicky velmi těžce nesl. Zemřel krátce poté 12. července 1987.